

[Socialministeren]

afvente et arbejde i en ældrekommission, men skal løses så hurtigt, som det andet undersøgelsesarbejde af kort varighed, der er sat i gang, kan finde sin aktuelle afslutning. Det gælder tilsynsproblemerne. Det gælder beboerdemokratiet, det gælder lægevalget, det gælder medicingivningen, det gælder den fornødne sygeplejenormering, som alt sammen er blandt de aktuelle spørgsmål, der er blevet rejst her i dag.

Jeg sagde i mit første indlæg, og jeg vil godt gentage det, at det er vigtigt, at de folkevalgte får et system, der sikrer dem det tilstrækkelige materiale til at kunne varetage tilsynsforpligtelsen. Jeg sagde, at vi må undersøge og overveje omfanget og nødvendigheden af tilsynsrapporter, og til hvem disse rapporter afgives, og jeg understregede, hvor vigtigt det var, at tilsynsmyndigheden løbende kunne få alle fornødne informationer, der kunne gøre dens omfattende virksomhed mulig.

Jeg nævnte det forsøg, vi er vidende om foregår i en enkelt større provinsby, der på forsøgsbasis har nedsat institutionsnævn for hver enkelt institution, og pegede på det som en mulig model til efterligning for adskillige andre. Jeg kan derfor til hr. Tastesen, som spurgte specielt om det, sige, at en sådan model og modeller af den art i det hele taget ikke kræver ny lovgivning, men kan klares af cirkulærevejen.

Jeg pegede på det værdifulde i, at vi overvejede en tilsynsfunktion, der bestod i en samordning mellem et overordnet tilsyn for alle plejehjem inden for en kommune og en koncentration af f. eks. et institutionsnævn, der vedrørte specielt det enkelte plejehjem, og som havde den fornødne repræsentation for beboere, for pårørende og for ansatte foruden de andre, der måtte være med i det. Jeg understregede, at lige så snart – og jeg mener lige så snart – resultatet af styrelsens store undersøgelse, der nu er i gang, foreligger, er det min hensigt at medvirke til udarbejdelsen af en vejledning til kommunalbestyrelserne om, hvorledes tilsynsforpligtelsen herefter bør eller kan tilrettelægges, sådan at den tager hensyn til alle de elementer, jeg her har søgt at beskrive. I den forbindelse understregede jeg, at samme socialstyrelses afsluttede undersøgelse også må være startsignalet til, at vi på ny drøfter amtsrådenes funktioner på dette område.

For så vidt angår embedslægernes tilsyn bekræftede jeg, at vedrørende dette tilsyn, der bl. a. vedrører spørgsmålet om, hvorvidt den sundhedsmæssige pleje er forsvarlig, herunder om der findes det fornødne sygeplejepersonale, er indenrigsministeren indstillet på at overveje iværksættelsen af en undersøgelse af, hvorledes det rent faktisk fungerer, med henblik på at kunne vurdere tilsynets funktion og virke. Jeg nævnte specielt for så vidt angår spørgsmålet om medicingivning, at indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen har til hensigt nærmere at drøfte spørgsmålet om iværksættelse af en undersøgelse heraf.

Specielt om det spørgsmål, som fremskridtspartiet mente kunne bære en dagsorden, siger jeg i den skriftlige del:

»Det kan oplyses, at spørgsmålet om lægebetjeningen af plejehjem er under overvejelse. Efter anmodning fra socialministeriet undersøger sikringsstyrelsen for tiden det pågældende spørgsmål i samarbejde med socialstyrelsen, Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening. Når resultatet foreligger, er det min hensigt at tage også denne sag op til nærmere overvejelse.«

Det vil sige, at det netop er min holdning, at vi har behov for en bredere og mere dybtgående undersøgelse inden for en to års ramme af de meget vidtgående problemer, ældre-situationen tegner, ikke bare på plejhjemsområdet, men i alle ældresituationens aspekter. Vi får flere ældre, men vi får samtidig en masse ældre, der virker yngre, end de nogen sinde har gjort, som er mere aktive og mere levende og har mere behov for aktiviteter og især mere behov for at blive taget alvorligt som ligestillede borgere i dette samfund.

Det er nogle af de opgaver, jeg mener denne ældrekommission skal se på og komme med forslag til fornuftige løsninger af. Samtidig skal vi her i denne sal, i dette ting, ikke tøve med at løse problemerne omkring tilsyn, omkring beboerdemokrati, omkring det lægelige og omkring det sygeplejebetjeningsmæssige, og hvad jeg ellers har nævnt i denne forbindelse. Derfor taler vi om to tidsintervaller, et kort tidsinterval for de aktuelle problemer, vi mener at kunne løse på et grundlag, vi enten har eller meget hurtigt kan fremskaffe, og et lidt længere tidsinterval for den overordnede målsætning i en ny situation.